

ที่ อก 0514/ 1244

กระทรวงอุตสาหกรรม

ถนนพระรามที่ 6 กทม. 10400

20 เมษายน 2552

พท.รับที่ 892
รับที่ 12.1.1.ย. 2552
เวลา 11.30

เรื่อง ขอฟ่อนผันการใช้พื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี เพื่อต่ออายุประทานบัตรทำเหมืองแร่
ของบริษัท มานะศิลา 2537 จำกัด ท้องที่อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือกระทรวงอุตสาหกรรม ด่วนที่สุด ที่ อก 0100/209 ลงวันที่ 18 สิงหาคม 2551

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แผ่นซีดี-รอม จำนวน 1 แผ่น
2. เอกสารประกอบ จำนวน 100 ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงอุตสาหกรรมได้ขอถอนเรื่องขอฟ่อนผันการใช้พื้นที่ป่าไม้
ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี เพื่อต่ออายุประทานบัตรทำเหมืองแร่ของบริษัท มานะศิลา 2537 จำกัด
ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ออกจากระเบียบวาระการประชุมคณะรัฐมนตรี เพื่อนำมาพิจารณาทบทวนอีก
ครั้งหนึ่ง ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงอุตสาหกรรมได้รับรายงานจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
ว่าได้พิจารณาทบทวนแล้ว ดังนี้

1. ความเป็นมา

1.1 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2538 เห็นชอบกับแนวทางการ
ดำเนินงานและแผนปฏิบัติการเพื่อเปลี่ยนแปลงการระเบิดและย่อยหินไปเป็นเทคโนโลยีการทำ
เหมืองหินสำหรับพื้นที่ทั่วไปและสำหรับพื้นที่ทดลอง บริเวณตำบลหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ
จังหวัดสระบุรี ตามมติคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ทั้งนี้ แผนการดำเนินการและแผนปฏิบัติการ
ดังกล่าวให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมที่ดิน สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม และกรมทรัพยากรธรณี (ปัจจุบันกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่) พิจารณา
คัดเลือกพื้นที่ที่จะอนุญาตประทานบัตรตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2510

1.2 กระทรวงอุตสาหกรรมได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดแหล่งหินเพื่อการทำ
เหมืองหินอุตสาหกรรม ซึ่งประกอบด้วยส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมที่ดิน กรมป่าไม้ สำนักงาน
นโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
เพื่อดำเนินการพิจารณาคัดเลือกแหล่งหินอุตสาหกรรมเพื่อเป็นพื้นที่ที่จะอนุญาตประทานบัตรสำหรับ
การทำเหมืองหินอุตสาหกรรมที่ใช้ในการก่อสร้าง โดยการกำหนดแหล่งหินอุตสาหกรรมให้พิจารณาจาก

พื้นที่เดิมที่เคยผ่านการระเบิดและย่อยหินมาก่อน การเลือกพื้นที่ใหม่ให้คำนึงถึงการเพิ่มพื้นที่ให้น้อยที่สุด โดยมีปริมาณสำรองเพียงพอสำหรับการทำเหมืองในระยะยาว สำหรับการกำหนดแหล่งหินในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี จะต้องมีความจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เท่านั้น

1.3 คณะกรรมการกำหนดแหล่งหินเพื่อการทำเหมืองหินอุตสาหกรรม ได้พิจารณาคัดเลือกแหล่งหินในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี จำนวน 20 แหล่ง ใน 13 จังหวัด ที่มีความจำเป็นโดยขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบและอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ในแหล่งหินจำนวน 20 แหล่งดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้ขอต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพื่อให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความเห็นชอบก่อน

1.4 บริษัท มานะศิลา 2537 จำกัด เป็นผู้ประกอบการระเบิดและย่อยหินเดิมที่เขาบัดโวก อำเภอธวัชชัย จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นแหล่งหินที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติเมื่อวันที่ 16 กันยายน 2540 โดยได้รับการจัดสรรพื้นที่ 91 ไร่ 3 งาน 88 ตารางวา และได้รับอนุญาตเป็นประทานบัตรที่ 26188/15237 มีอายุ 10 ปี ตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคม 2542 ถึงวันที่ 24 พฤษภาคม 2552 และต่อมาบริษัท ได้ยื่นคำขอต่ออายุประทานบัตรที่ 10/2548 ในพื้นที่ประทานบัตรเดิม ซึ่งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ของลุ่มน้ำภาคใต้ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532

1.5 ลักษณะภูมิประเทศของประทานบัตรแปลงนี้เป็นภูเขาหินปูน อยู่บริเวณขอบด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของเขาบัดโวก มีความสูงประมาณ 160 เมตร จากระดับพื้นราบ มีพื้นที่เปิดการทำเหมืองแร่แล้วประมาณ 41 ไร่ ที่ตั้งของประทานบัตรอยู่ในพื้นที่ป่าตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. 2484 ไม่เป็นแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ ไม่อยู่ในแหล่งโบราณสถานโบราณคดีหรือแหล่งประวัติศาสตร์ และไม่เป็นพื้นที่ต้องห้ามสำหรับการทำเหมืองตามระเบียบและกฎหมายของส่วนราชการต่าง ๆ

1.6 บริษัท ได้ยื่นคำขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่เพื่อการเก็บขังน้ำขุนขึ้นหรือมูลดินทรายนอกเขตเหมืองแร่ที่ 2/2549 เนื้อที่ 35 ไร่ 3 งาน 12 ตารางวา ซึ่งอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี บางส่วน เป็นการขอใช้พื้นที่เพื่อรองรับเปลือกดินและเศษหินจากการพัฒนาหน้าเหมือง และใช้เป็นเส้นทางขนส่งลำเลียงแร่ในประทานบัตรเพื่อใช้ในการฟื้นฟูพื้นที่ที่ใช้ทำเหมืองแล้ว รวมทั้งเพื่อป้องกันเปลือกดินและเศษหินออกนอกพื้นที่โครงการทำเหมือง

2. ระเบียบ ข้อบังคับ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

2.1 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 กำหนดมาตรการการใช้ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ของลุ่มน้ำภาคใต้ ว่ากรณีที่มีความจำเป็นต้องอนุญาตให้ประทานบัตรหรือต่ออายุประทานบัตรการทำเหมืองแร่ ให้กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติเป็นราย ๆ ไป

2.2 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2533 เรื่องการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ป่าไม้ กำหนดเกี่ยวกับการต่ออายุการอนุญาตในที่เดิมที่เคยได้รับอนุญาตมาก่อน กรณีเป็นลุ่มน้ำชั้นที่ 1 ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเป็นราย ๆ ไป

2.3 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2540 เห็นชอบและอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี 1 บีอาร์ และ 1 บีเอ็ม เพื่อกิจการเหมืองหินอุตสาหกรรมจำนวน 20 แหล่ง ในบริเวณ 13 จังหวัด ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมเสนอ ซึ่งครอบคลุมพื้นที่แหล่งหินอุตสาหกรรมตามคำขอต่ออายุประทานบัตรแปลงนี้

2.4 มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2548 เห็นชอบในการปรับลดขั้นตอนกระบวนการพิจารณาอนุญาตประทานบัตรในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ในขั้นตอนการดำเนินการขออนุมัติผ่อนผันการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำฯ จากคณะรัฐมนตรี โดยปรับลดขั้นตอนการจัดประชุมร่วมระหว่างกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการขอความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เนื่องจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมตรวจสอบและพิจารณาในขั้นตอนการให้ความเห็นชอบกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของคำขอต่ออายุประทานบัตรแล้ว

2.5 ประกาศกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม (เดิม) ลงวันที่ 24 สิงหาคม 2535 กำหนดให้โครงการทุกประเภทที่อยู่ในพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบกำหนดให้เป็นพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในชั้นก่อนขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีและขึ้นขอขยาย

3. ข้อพิจารณา

3.1 การทำเหมืองแร่

พื้นที่คำขอแปลงนี้มีพื้นที่ที่เปิดใช้ทำเหมืองแร่แล้วประมาณ 41 ไร่ อยู่บริเวณกึ่งกลางความสูงของภูเขาทางตอนกลางของแปลงลงไปทางด้านทิศใต้ และยังมีศักยภาพแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) โดยมีปริมาณสำรองแหล่งแร่คงเหลือที่สามารถทำเหมืองได้ต่อไปอีก 5.35 ล้านเมตริกตัน มูลค่าประมาณ 561.75 ล้านบาท ในช่วงของการทำเหมืองในระยะต่อไปจะทำเหมืองโดยวิธีเหมืองหอบแบบชันบันได เริ่มทางขอบแปลงด้านทิศเหนือบริเวณยอดบนสุดของแปลงประทานบัตรและเดินหน้าเหมืองมายังบริเวณตอนกลางของพื้นที่ต่อกับพื้นที่ทำเหมืองเดิม รวมเนื้อที่ประมาณ 31 ไร่ กำหนดให้ชันบันไดมีความสูงไม่เกิน 10 เมตร กว้างไม่น้อยกว่า 8 เมตร โดยแผนการทำเหมืองได้ออกแบบให้สอดคล้องกับแผนการทำเหมืองของประทานบัตรที่อยู่ติดกันทางด้านทิศเหนือและทิศตะวันออก ซึ่งมีความเหมาะสมทางด้านวิศวกรรมเหมืองแร่

3.2 การป้องกันและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

การทำเหมืองที่ผ่านมา บริษัทฯ ได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่กำหนดไว้ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นชอบเป็นอย่างดี และได้ร่วมมือกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานท้องถิ่นดำเนินการป้องกันและควบคุมปริมาณฝุ่นละออง เสียงดัง และแรงสั่นสะเทือนจากการทำเหมืองและการประกอบกิจการโรงโม่หิน

/ในกลุ่ม ...

ในกลุ่มเมืองเขาปิดวอกให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนดมาโดยตลอด นอกจากนี้ในการทำเหมืองในช่วงการต่ออายุประทานบัตรจะเว้นไม่ทำเหมืองบริเวณขอบเขาทางด้านทิศใต้ที่ผ่านการทำเหมืองมาแล้วในช่วงอายุของประทานบัตรเดิม เพื่อเป็นพื้นที่กันชนป้องกันผลกระทบที่จะมีต่อพื้นที่ข้างเคียงและลดผลกระทบด้านทัศนียภาพจากเส้นทางหลวงหมายเลข 403 ด้านทิศใต้

3.3 การฟื้นฟูสภาพพื้นที่

บริษัทฯ ได้กำหนดแผนการฟื้นฟูพื้นที่คำขอต่ออายุประทานบัตรและพื้นที่คำขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่เพื่อการเก็บขังน้ำขุ่นข้นหรือมูลดินทรายนอกเขตเหมืองแร่ออกเป็น 2 ช่วงเวลา คือ ในระหว่างการทำเหมืองปีที่ 1-10 จะทยอยฟื้นฟูพื้นที่ที่ผ่านการทำเหมืองมาแล้วในช่วงอายุประทานบัตรเดิม เนื้อที่ 41 ไร่ ที่เก็บกองเปลือกดินและเศษหินเนื้อที่ประมาณ 36 ไร่ และพื้นที่เว้นเขตไม่ทำเหมืองเนื้อที่ 20 ไร่ รวมเนื้อที่ทั้งหมด 97 ไร่ โดยจะรักษาสภาพป่าไม้เดิมที่ยังคงมีอยู่ โดยปลูกพืชคลุมดิน ปลูกไม้ยืนต้นโตเร็วเพิ่มเติมในที่ว่าง และพื้นที่ที่ทำการปรับสภาพเพื่อทำการฟื้นฟูต่อไป สำหรับช่วงเวลาภายหลังสิ้นสุดการทำเหมือง จะทำการฟื้นฟูพื้นที่ทำเหมืองเนื้อที่ 31 ไร่ ซึ่งจะมีลักษณะเป็นที่ราบบนภูเขาอยู่สูงจากพื้นราบประมาณ 75 เมตร โดยจะทำการปรับสภาพพื้นที่ให้เรียบรื้อแล้วนำดินมาปิดทับหลุมหรือร่องที่ขุดไว้ แล้วปลูกต้นไม้และพืชคลุมดินเพื่อฟื้นคืนสภาพป่าต่อไป โดยผู้ถือประทานบัตรได้จัดตั้งกองทุนฟื้นฟูสภาพพื้นที่ โดยคิดสัดส่วนจากอัตราการผลิตแร่ประมาณ 0.54 บาท/ตันแร่ที่ผลิตได้ต่อปี ในระยะเวลา 10 ปี รวมเป็นเงินประมาณ 2.89 ล้านบาท เพื่อนำมาใช้ดำเนินงานตามแผนงานฟื้นฟูสภาพพื้นที่โครงการ

3.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

(1) ค่าภาคหลวงแร่หินปูน เป็นเงิน 22.47 ล้านบาท ซึ่งค่าภาคหลวงแร่เรียกเก็บในอัตราร้อยละ 4 ของราคาประกาศ ณ ราคาแร่หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง เมตริกตันละ 105.- บาท โดยค่าภาคหลวงแร่ดังกล่าวส่งเป็นรายได้แผ่นดินร้อยละ 40 ที่เหลืออีกร้อยละ 60 จะจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเงินตอบแทนการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าไม้

(2) ผลประโยชน์ทางด้านภาษี จากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย และภาษีอื่น ๆ

4. ผลกระทบจากการใช้พื้นที่

4.1 ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

การทำเหมืองของโครงการจะได้ปริมาณแร่หินปูนประมาณ 5.35 ล้านเมตริกตันสามารถนำมาใช้เป็นวัตถุดิบสนับสนุนงานโครงการก่อสร้าง และงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ มีผลต่อเนื่องถึงความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ และยังสร้างรายได้ให้แก่รัฐในรูปของค่าภาคหลวงแร่ ค่าบำรุงการใช้พื้นที่ และภาษีต่าง ๆ

4.2 ผลกระทบด้านสังคม

การทำเหมืองจะมีการดำเนินงานด้านมวลชนสัมพันธ์เพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางด้านสังคมร่วมกับชุมชน มีการจ้างแรงงานท้องถิ่น และการให้บริการด้านต่างๆ ที่สนับสนุนการทำเหมืองแร่ ซึ่งจะทำให้เกิดการไหลเวียนของเงินตราในชุมชน ส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจท้องถิ่นมีการพัฒนาขยายตัวและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในชุมชน

4.3 ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

การทำเหมืองจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขและมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ทางราชการกำหนด ซึ่งสามารถควบคุมผลกระทบให้อยู่ในระดับต่ำ และอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่ทางราชการกำหนด

5. ความเห็นของส่วนราชการตามมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านโครงการเหมืองแร่ ได้ให้ความเห็นชอบกับรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สำหรับคำขอต่ออายุประทานบัตรที่ 10/2548 ของบริษัท มานะศิลา 2537 จำกัด ตามหนังสือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ทส 1009/10129 ลงวันที่ 14 พฤศจิกายน 2550

6. ความเห็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เห็นว่า พื้นที่คำขอต่ออายุประทานบัตรแปลงนี้เป็นพื้นที่ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2540 เห็นชอบและอนุมัติให้ใช้ประโยชน์ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บีฯ เพื่อกิจการเหมืองหิน จำนวน 20 แหล่ง ในบริเวณ 13 จังหวัด และเป็นพื้นที่ที่เคยผ่านการทำเหมืองมาก่อน ซึ่งการทำเหมืองที่ผ่านมาผู้ขอได้ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดี การทำเหมืองในพื้นที่ประทานบัตรเดิมจะไม่ก่อให้เกิดผลกระทบสิ่งแวดล้อมแตกต่างไปจากเดิม สามารถควบคุมป้องกันให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ โดยแร่จากพื้นที่คำขอดังกล่าวได้จัดส่งเป็นวัตถุดิบเพื่อสนับสนุนงานอุตสาหกรรมก่อสร้างและงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในเขตจังหวัดนครศรีธรรมราชและใกล้เคียงอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับหินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างมีความสำคัญต่อการสร้างความเจริญเติบโตให้กับประเทศในด้านปัจจัยพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับประชาชน จึงเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี เพื่อต่ออายุประทานบัตรทำเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) ของบริษัท มานะศิลา 2537 จำกัด ตามคำขอที่ 10/2548 และคำขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่เพื่อการเก็บขังน้ำขุ่นข้นหรือมูลดินทรายนอกเขตเหมืองแร่ที่ 2/2549 ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับการทำเหมืองของประทานบัตรแปลงนี้ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 และวันที่ 15 พฤษภาคม 2533

7. ความเห็นของกระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาแล้ว เห็นชอบด้วยกับความเห็นของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีขอผ่อนผันการใช้พื้นที่ป่าไม้ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ 1 บี เพื่อต่ออายุประทานบัตรทำเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) ของบริษัท มานะศิลา 2537 จำกัด ตามคำขอที่ 10/2548 และคำขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่เพื่อการเก็บขังน้ำขุ่นข้นหรือมูลดินทรายนอกเขตเหมืองแร่ที่ 2/2549 ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการทำเหมืองของประทานบัตรแปลงนี้ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 และวันที่ 15 พฤษภาคม 2533

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่

สำนักการอนุญาต

โทร. 0 2202 3664

โทรสาร 0 2202 3876